FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 1 februari 1996 *

1. Kommissionen har väckt föreliggande talan om fördragsbrott enligt artikel 169 i fördraget. Genom en ansökan av den 8 maj 1995, som registrerades vid domstolen den 22 maj 1995, har kommissionen hävdat att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (nedan kallat direktivet) om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall, [1] genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller meddela dem till kommissionen.

2. Medlemsstaterna ålades genom artikel 2.1 i direktivet att senast den 1 april 1993 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv och genast underrätta kommissionen om dessa. I artikel 2.2 i direktivet föreskrivs dessutom en skyldighet för medlemsstaterna att till kommissionen meddela texterna till de huvudsakliga bestämmelserna i nationell rätt som antagits på det område som direktivet avser.

3. Enligt artikel 189 i fördraget är medlemsstaterna skyldiga att vidta de nationella åtgärder som är nödvändiga för att uppnå det resultat som eftersträvas med varje direktiv. Denna särskilda skyldighet förstärks av den allmänna skyldighet som följer av artikel 5 i fördraget att "vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner".

4. Den grekiska regeringen har inte bestridit att direktivet inte har införlivats inom den föreskrivna fristen, eller över huvud taget bestridit något. Regeringen har både i svarsinlaga av den 20 juni 1995 och i sin duplik av den 8 augusti 1995 angett att beredningen av en förordning — som om den antas skulle införliva direktivet — befann sig på ett långt framskridet stadium och att det bara var underskrifter från de berörda ministrarna som saknades. Det påstås att förseningen beror på att den befintliga lagstiftningen avseende behandling av avfall samtidigt utgör föremål för en fullständig omarbetning. Kommissionen har dock i sin replik av den 3 juli 1995 — med hänvisning till domstolens fasta rättspraxis — med rätta hävdat att medlemsstater inte kan anföra praktiska eller andra svårigheter med införlivandet av ett direktiv som grund för sin underlåtenhet att inom den föreskrivna tidskriften fullgöra de skyldigheter som åligger dem enligt gemenskapernas direktiv.

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT nr L 78, 1991, s. 32, respektive EGT nr L 194, 1975, s. 39.

5. Eftersom Grekland inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet och på så sätt avsluta den överträdelse som kommissionen har påvisat både under förberedelserna av och förhandlingen i det här målet, är det endast möjligt att föreslå att domstolen dömer i enlighet med kommissionens yrkande.

Förslag till avgörande

6. Jag föreslår således att domstolen skall

1) förklara att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 189 tredje stycket i fördraget och artikel 2 i rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

2) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.